

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מעוררת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד רן רייכמן

נגד

משיב אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד ישראל מרק

פסק דין

1
2 1. עסקינן בערעור בזכות על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בחדרה (השופט טל
3 פפרני) ב-ה"ט 54242-09-20 מיום 4.10.20, במסגרתו נדחתה בקשת המערערת לצו הגנה
4 כנגד המשיב, בהתאם לחוק למניעת אלימות במשפחה תשנ"א – 1991 (להלן: "החוק") ו/או
5 החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב – 2001 (להלן: "פסק הדין").

6

רקע ופסק הדין

7
8 2. המערערת כבת 64 והמשיב כבן 70, הם בני זוג המצויים בהליכי פירוד. לצדדים אין ילדים
9 משותפים והם חיים יחד שנים רבות ללא נישואין (לטענת המערערת כ- 20 שנה ולטענת
10 המשיב כ- 26 שנה).

11 3. הצדדים מתגוררים בבית מגורים במשק ב... (להלן: "המשק" או "הבית"), כאשר על
12 המשק בנוי בית מגורים נוסף בו מתגוררים בתה של המערערת, חתנה וילדיהם. בין הצדדים
13 הליכים נוספים, כאשר סלע המחלוקת העיקרי הנו המשק, והשאלה האם למשיב זכויות
14 במשק ומה טיבן.

15 4. בבקשה לצו ההגנה שהוגשה במעמד צד אחד במסגרת התיק קמא ביום 24.9.20, טענה
16 המערערת כי ביום 17.9.20 פעל כנגדה המשיב באלימות פיזית ומילולית. לדבריה, בעת
17 שחזרה לבית בשעה 10:30 לערך המשיב איים עליה, חבט בכתפה, הטיח אותה לעבר הקיר
18 ובכוחותיה האחרונים נמלטה המערערת מהדירה. לדבריה, השכנה ששמעה את הצעקות
19 הזעיקה את המשטרה. עוד הפנתה המערערת להודעות ומסרונים אותם שלח לה המשיב
20 בשבועות שקדמו להגשת הבקשה. לאחר האירוע הנ"ל, המערערת פונתה לבית החולים
21 באמצעות אמבולנס וצירפה מסמכים רפואיים לבקשה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

5. בדיון שהתקיים במעמד צד אחד בבית משפט קמא ביום 24.9.20, נשמעו טענות ב"כ המערער (המבקשת קמא) בהרחבה. לדברי בא כוחה, המערער לא הגישה בקשה לצו הגנה מיד לאחר האירוע עקב צו ההרחקה המשטרתי שניתן, ועל ביטול הצו המשטרתי ביום 22.9.20 בשעות אחר הצהרים, נודע למערער כאשר ראתה את המשיב בבית.
6. בתום הדיון לא ניתן צו במעמד צד אחד וניתנה החלטת בית המשפט קמא לקבוע מועד לדיון במעמד הצדדים.
7. המשיב הגיש תצהיר תגובה מטעמו בתיק קמא, במסגרתו הכחיש באופן גורף את טענותיה של המערער. ברקע לתגובה, הפנה המשיב להליכים הנוספים התלויים בין הצדדים בעניין המשק עליו בנוי הבית והבית הנוסף בו מתגוררת בתה של המערער. כמו כן, הפנה המשיב לבקשה קודמת לצו הגנה אותה הגישה המערער כנגדו, שנדחתה, ולשני צווי הרחקה משטריים אשר בוטלו בהחלטות בית המשפט לאחר שעיין ובחן את תיקי החקירה, והתרשם כי המשיב אינו מסוכן כלפי המערער.
8. דיון במעמד הצדדים התקיים בבית משפט קמא ביום 30.9.20 ובו נשמעו חקירות קצרות וסיכומים בעל-פה. המערער חזרה על עיקרי הדברים כפי שנכתבו בבקשתה קמא; המשיב בחקירתו טען כי המסרונים וההודעות שהמערער הציגה נשלחו לחתנה, אשר המשיב מפחד ממנו. עוד טען כי המערער כלל לא מתגוררת בבית ולא ישנה בו וביום 17.9.20 נכנסה לבית מאחר שראתה את רכבו של החבר שבא לבקרו. לאחר שהחבר הלך, המערער נקטה בפירובקציות נגד המשיב, הם צעקו אחד על השנייה והתווכחו – אך הוא לא הרים עליה ידיים.
9. בתום הדיון, ולאחר שהמערער טענה כי היא נוהגת להקליט "כל הזמן", נשאלה האם היא אווזת בהקלטת האירוע כולו, ואמרה כי תבדוק זאת. ביום 1.10.20 הוגשה הודעה מטעמה כי החומר מצוי בידה, ולאחר שניתנה החלטה מתאימה, הומצאה ההקלטה במלואה לתיק קמא. כמו כן, נוכח פער הגרסאות, הורה השופט קמא למשטרת ישראל להעביר לעיונו את תיק החקירה שנפתח בגין תלונת המערער.
10. ביום 4.10.20 ניתן פסק הדין קמא, שדחה את בקשת המערער קמא. להלן נימוקיו (ההדגשות במקור):
16. אינני סבור כי עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל הנדרש ולהוכיח קיומה של עילה ע"פ הוראות סעיף 3 לחוק על סעיפי המשנה שבו, וכן לא התרשמתי כי התנהגותו של המשיב עולה כדי "הטרדה מאיימת" כמשמעות מונח זה בחוק ההטרדה.
17. כשם שנקבע פעמים רבות בפסיקה, לא כל ויכוח בין בני זוג המצויים בסכסוך, גם לא כזה המגיע כדי טונים גבוהים, ואף

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

- 1 צעקות וקללות, יש בו כדי להביא "אוטומטית" להרחקתו של אדם
2 מביתו. קל וחומר במקרה דנן, שעה שמדובר בבני זוג מבוגרים
3 מאוד יחסית, ובעת משבר הקורונה, אשר ממילא מעמיד בסיכון
4 אזרחים בגיל השלישי.
- 5 18. אינני מקבל את טענת ב"כ המבקשת לפיה: "לא יינתנו כפל
6 צווים". העובדה כי המבקשת לא פנתה מיד לאחר האירוע ולא
7 הגישה בקשה, לצו הגנה, ואף לא עשתה כן ביום 21/9/20 כאשר
8 נמצאה ממילא בבית המשפט [ושמעה את דבריו ואת הכחשתו
9 המפורשת של המשיב בדיון], וגם לאחר שבוטל הצו המשטרתי
10 ביום 22/9/20 לא הגישה בקשה לצו הגנה, והמתונה עד ליום
11 24/9/20 בשעות הצהריים, יש בה כדי לכרסם ולפגוע פגיעה
12 ממשית בטענה כי המשיב מסוכן והיא פוחדת מפניו.
- 13 19. האזנתי לחקירות הצדדים ואני מעדיף את גרסת המשיב על פני
14 גרסת המבקשת. כאמור, בגרסת המבקשת סתירות ותמיהות
15 מרובות, בפרט ביחס לשאלה כיצד החל האירוע ולמי מהצדדים
16 תרומה עיקרית. המשיב מנגד מתאר את האירוע באופן התואם
17 יותר לכל יתר הראיות בתיק, ואף לאחר שהורחק מהבית, לא הפר
18 את התנאים שנקבעו, ופנה והגיע ערר על ההחלטה כפי שהחוק
19 מאפשר לו.
- 20 20. התרשמות זו מקבלת חיזוק ומשקל יתר לאחר שהאזנתי להקלטת
21 האירוע כולו. משך ההקלטה הכולל כ- 36:00 דקות. בתחילת
22 ההקלטה לא נשמע כל אירוע חריג. המבקשת נשמעת נינוחה, לא
23 מפחדת או במצוקה כלשהי. לאחר כ- 17:00 דקות ללא כל אירוע
24 חריג, פונה המבקשת ומפעילה [באופן תמוה ובלתי מוסבר],
25 מוזיקה בעצמה גבוהה מאוד, אשר אילצה את שני הצדדים להגביר
26 את קולם. המשיב מבקש להנמיך את עצמת המוזיקה והמבקשת
27 מסרבת בהתרסה. סביבות דקה 31:00, פונה המבקשת למשיב
28 ומתחילה ויכוח סביב הטענה כי המשיב נועל את דלת הדירה
29 ודורשת ממנו לא לנעול את הדירה. המשיב מצדו טוען כי אינו אוהב
30 שביתו פרוץ, וברור כי דבריו פונים כלפי החתן והאירוע האלים
31 שאירע ביניהם. המבקשת ממשיכה ומדובבת אותו עד אשר
32 הוויכוח מסלים ומשמעות קללות וצעקות [דקה 34:00 לערך]. גם
33 אז, ולמרות הצעקות, ברור כי המשיב אינו פוגע פיזית במבקשת.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

העובדה כי המבקשת לא מצאה לנכון להגיש לבית המשפט את
ההקלטה המלאה של האירוע, והציגה חלק קטן בלבד של פחות
מדקה, מתוך אירוע העולה על 35 דקות, מטרידה, ומטילה צל כבד
על תום לבה של המבקשת וכנות כוונותיה. המבקשת גם לא
העבירה את ההקלטה המלאה למשטרת ישראל, ורק ביום 29/9/20
העבירה הקלטה חלקית בלבד, כאמור פחות מדקה מתוך אירוע
שלם.

21. עיינתי בתיק החקירה שהוגש לעיוני. מבלי להיכנס לתוכן החומר
עצמו, ניתן לראות סתירות ברורות בין גרסאותיה של המבקשת
בבית המשפט לגרסתה במשטרה, בפרט לגבי השאלה האם
המשיב תקף אותה פיזית, וכן לגבי נושאים מהותיים נוספים כולל
השאלה מי הזמין את המשטרה. יש לציין כי המבקשת בחקירתה
נשאלה מדוע לא הזמינה לעדות את השכנה ... [שלדבריה היא זו
ששמעה צעקות והזמינה את המשטרה], וטענה כי היא אינה
מעוניינת להעמיד אותה בין הצדדים. אינני מקבל את הטענה, ואני
סבור כי יש לפעול במקרה זה ע"פ הכלל שצד להליך המשפטי
האוחז בידיו ראיה, ונמנע להגישה לבית המשפט, חזקה שאילו
היתה מוגשת, היתה פועלת כנגד אותו צד.

22. להתרשמותי, לאחר ששמעתי את חקירות הצדדים, האזנתי
להקלטת האירוע, ועיינתי בתיק המשטרה, מדובר באירוע [ויכוח
בטונים גבוהים], שנגרם, בעיקר, עקב תרומתה המשמעותית של
המבקשת, וכתוצאה מאופן התנהגותה.
..."

11. על פסק הדין הנ"ל, הגישה המבקשת את הערעור דנן ביום 12.10.20. במסגרת הערעור
ביקשה להורות על ביטול פסק הדין קמא מיום 4.10.20. כן ביקשה צו הגנה זמני במעמד
צד אחד.

בהחלטתי מאותו יום קבעתי את התיק לדיון (22.10.20) ודחיתי את הבקשה לצו הגנה זמני
במעמד צד אחד.

טענות המבקשת בבקשת הערעור

12. להלן תמצית טענות המבקשת בבקשת הערעור ובעיקרי הטיעון מטעמה:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלוגית נ' אלמוני

- א. במקרה דנן אין מנוס מהתערבות ערכאת הערעור בפסק הדין קמא, לרבות ובפרט משום שבית משפט קמא מחד גיסא התעלם מראיות משמעותיות התומכות בגרסת המערערת, ומאידך גיסא אימץ את גרסתו הכוזבת של המשיב, על הסתירות העולות מגרסתו.
- ב. המשיב לא התמודד בכתבי בי-הדין שהגיש, עם טענות המערערת המגובות בראיות (מסרוני, הפתק שתלה על מקרר המערערת, האירוע מיום 17.9.20), והתנהלות זו פועלת לחובתו.
- ג. טענות המשיב כולן הן טענות אוירה שלא מחדשות דבר ואין בהן התייחסות לאירוע הספציפי; באיזון בין טענות המשיב לבין טענות המערערת המגובות בראיות (ס"ק ב' לעיל) גוברות טענות המערערת.
- ד. שגה בית המשפט קמא בכל אחת מקביעותיו כדלקמן:
1. כאשר דחה את בקשת המערערת למתן צו הגנה במעמד צד אחד, עוד בטרם בחן את טענות הצדדים והראיות כפי חובתו, והותיר את המערערת חשופה לאיומי המשיב, חרף ראיות המוכיחות כי קיים חשש שהמשיב יפגע בה.
 2. כאשר קבע כי לא עלה בידי המערערת לעמוד בנטל ההוכחה הנדרש ולהוכיח קיומה של עילה עפ"י סעיף 3 לחוק על סעיפי המשנה שבו, וקיומה של "הטרדה מאיימת" כמשמעות המונח בחוק זה.
 3. כאשר קבע כי יש בעובדה שהמערערת השתתתה לכאורה בהגשת הבקשה לצו הגנה כדי לכרסם ולפגוע ממשית בטענה כי המשיב מסוכן והיא מפחדת ממנו.
 4. כאשר קבע כי בגרסת המערערת סתירות ותמיהות רבות, תוך שהתעלם מהסתירות והתמיהות הרבות שעלו מגרסת המשיב וקבע כי הוא מעדיף את גרסת המשיב על פני זו של המערערת.
 5. כאשר קבע כי המערערת בתחילת האירוע הפעילה באופן תמוה ובלתי מוסבר מוזיקה בעוצמה גבוהה מאד. המערערת עשתה בביתה שימוש כדין, ישיבה בקרבת הטלוויזיה ולאחר מכן שמעה מוזיקה.
 6. כאשר סיווג את האירוע נשוא התיק קמא כ"ויכוח" בעוד היה זה אירוע אלימות גרידא, גם אם ניתן לומר שהיה אלים במדרג נמוך.
 7. כאשר קבע כי ברור שהמשיב לא פגע פיסית המערערת. דוח השחרור מבית החולים מצביע על חבלות שנגרמו למערערת וממצאים אלו לא נסתרו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

8. כאשר קבע כי העובדה שהמערערת הציגה בשלב הראיות הקלטה חלקית
באורך של פחות מדקה, יש בה כדי להטיל צל כבד על תום לבה, כנותה
וכוונותיה. המערערת מעולם לא הסתירה את העובדה כי יש בידיה
הקלטה מלאה והיא המציאה אותה מיד כשהתבקשה; בהקלטה עצמה
יש 35 דקות ששומעים בהן מוסיקה ותו לא.
9. כאשר בחן את האירוע במארג הראיות ולא באופן פרטני. אין לקשור בין
האירוע מיום 17.9.20 לבין אירועי העבר וטעה בית משפט קמא כשקבע
כי "הכמות תהפוך לאיכות".

9

10

טענות המשיב בעיקרי הטיעון

11 13. להלן תמצית טענות המשיב בעיקרי הטיעון מטעמו:

- א. צדק בית משפט קמא כאשר קבע כי ניסיון העבר וכלל הנתונים המצטברים הנם
משמעותיים ורלוונטיים לאור כלל הנסיבות, כך שיש להביאם בחשבון ולהסיק כי
אין אמון במערערת ובטענותיה אשר כולן למטרה אחת – סילוק המשיב מהבית
והשתלטות על קניינו באמצעות ניצול הרגישות שבצווי הגנה.
- ב. מדובר במערערת אשר היא מתלוננת סדרתית של האשמות ותלונות כזב (כפי
שפורט בהרחבה בעיקרי הטיעון), שעשתה לה מנהג פסול להגיש תלונות במשטרה
או בקשות לצווי הגנה כל אימת שמתקרב מועד דיון בבית משפט קמא בתביעות
הרכושיות של הצדדים.
- ג. הודעת הערעור מבוססת על טענות המופנות נגד ממצאי עובדה ומהימנות, ואין
כתב הערעור מוכיח טעות משפטית כלשהי. בית משפט קמא דן והתרשם באופן
ישיר מבעלי הדין ודחה את הבקשה לצו הגנה, בפסק דין ארוך ומנומק. הלכה היא
כי אין בית משפט לערעור נוטה להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, אלא בנסיבות
מיוחדות שלא מתקיימות במקרה דנן.
- ד. המבקשת עושה שימוש לרעה בהליכים המשפטיים ופועלת בחוסר תום לב, כאשר
מאז ניתן פסק הדין קמא בחרה לשוב לבית המגורים בו מתגורר המשיב, לבקר בו
וללון בו ללא חשש ויראה.
- ה. נימוקי בית משפט קמא הנם סדורים ומנומקים כדבעי. המערערת לא עמדה בנטל
הנדרש להוכיח עילה למתן צו הגנה; בית משפט קמא מצא פגמים באמינות
המערערת; בית משפט קמא קבע כי המערערת נמנעה מלהגיש לבית המשפט

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלוגית נ' אלמוני

1 ולמשטרה את מלוא ההקלטה של אירוע האלימות הנטען והמוכחש; המערערת
2 נמנעה להביא לעשות את שכנתה שלטענתה שמעה צעקות והזמינה את המשטרה.

3

4

דיון בערעור מיום 22.10.20

5 14. ביום 22.10.20 קיימתי דיון במעמד שני הצדדים ובאי כוחם. שני הצדדים חזרו על
6 טיעוניהם מעיקרי הטיעון בפניי.

7 15. כפי שהוריתי בהחלטה מיום 21.10.20, ב"כ המערערת הביא עמו את קובץ ההקלטה של
8 הדקה ה-35 ואילך של האירוע מיום 17.9.20 והשמיע אותו בנוכחות בית המשפט והצדדים,
9 שנתנו גרסתם למצב הדברים העולים מההקלטה האמורה.

10 16. להלן פירטתי את שיקולי וסמכותי לנקוט בדרך זאת במסגרת הערעור הנדון.

11 17. לאחר שמיעת ההקלטה (הדקה ה-35 להקלטה ואילך) המערערת הוזהרה כדין וענתה
12 לשאלות בית המשפט. להלן עיקרי דבריה:

13 "כשבית המשפט מבקש שאתאר את האירוע בדקה ה-35 לרבות האמירות של כל אחד
14 מהצדדים, אני משיבה שהוא אמר "אינשאללה שהנכדים שלך ימותו", אמרתי "למה
15 שהנכדים שלי ימותו? שהנכדים שלך ימותו", ואז הוא חזר שוב על זה שוב "שהנכדים
16 שלך ימותו", התקרב אליי במבט רצחני, אדום עם עיניים שיצאו מהחורים שלו, הוא
17 מתקרב אליי אוחז בי חזק בכתף שמאל, הטיח אותי לעבר הקיר ואני צועקת דיי דיי דיי,
18 והוא צרח אני לא יודע מה, אני חושבת מתוך שמיעת ההקלטה שהוא אומר "אני לא נוגע
19 בך", אבל זה הכי לא נכון, ואז אני אומרת דיי דיי דיי. בשלב הזה הצלחתי להשתחרר
20 ולצאת מהבית תוך שאני צועקת אמאלה הוא מנסה להרוג אותי, כשהוא תקף אותי אני
21 צועקת דיי דיי, טוב טוב טוב. תעזוב אותי. כשהוא דחף אותי לעבר הקיר לא נפלתי, ומיד
22 לאחר מכן יצאתי מהבית. אחרי שניות. הוא לא רדף אחריי.

23 לשאלת בית המשפט מתי ראיתי אותו פעם הבאה, אני לא כל כך זוכרת מתי ראיתי אותו
24 פעם הבאה, חזרתי לבית של הבת שלי, השכנה הזמינה אמבולנס ואני הזמנתי את
25 המשטרה, אחרי שטיפה טיפה לא הצלחתי להירגע, לקח לי זמן להירגע. לא ישנתי במשך
26 יומיים.

27 לשאלת בית המשפט, כמה יחידות דיור יש, אני משיבה שיש שתי יחידות דיור, אחת שלי
28 ואחת של הבת.

29 לשאלת בית המשפט, את גרה עם המשיב באותה יחידת דיור – כן.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

1 לשאלת בית המשפט מתי חזרתי לגור באותה יחידת דיור, אני משיבה שהמשיב הורחק
2 בצו משטרתי למספר ימים, ואז חזרתי הביתה. כשהצו המשטרתי בוטל ב-22.9.20. ב-
3 22.9-23.9 גרתי אצל הבת שלי וב-24.9 חזרתי. חזרתי מחוסר ברירה.

4 לשאלת בית המשפט איך היחסים בינך לבין המשיב מה-24.9 עד היום – בגדול אנחנו לא
5 מדברים. הוא משתדל לא להיות הרבה בבית כדי לא ליצור איזושהי פרובוקציה או ריב
6 וזאת לנוכח הדיון המתקרב.

7 ...

8 לשאלת בית המשפט, האם במסגרת היחסים בינך לבין המשיב ניתן בעבר צו הגנה או צו
9 הטרדה מאיימת – ב-2019 היה. אני התלוננתי. ניתן צו משטרתי להרחקה אבל הוא בוטל
10 לאחר מכן. אני הצלחתי להבין מכב' השופט שעמדתי מולו שאם אין מכות ואין איום ברצח
11 אז מה לך להתלונן כי את מתלוננת סדרתית, אז לא היו מכות."

12 מנגד, המשיב הוזהר כדין וענה לשאלות בית המשפט. להלן עיקרי דבריו: 18.

13 "לבקשת בית המשפט אני אתאר את האירוע מהדקה ה-35 לערך.

14 לגבי מות הנכדים, אנחנו מקודם דיברנו שמי שמשקר שהנכדים שלו ימותו, גם לי יש
15 נכדים לא פחות ממנה. כשאמרתי "הלוואי שהנכדים שלך ימותו", זה היה אחרי
16 שסיכמנו שמי שמשקר הנכדים שלו ימותו. אף אחד לא רוצה שהנכדים שלו ימותו.

17 לשאלת בית המשפט האם בדקה ה-34 לערך כשהזכרת משטרה דפקת על איזשהו חפץ
18 – הנחתי את הקומקום החשמלי על המתקן שלו יש לו בסיס. חוץ מזה לא דפקתי על
19 כלום.

20 ...

21 לשאלת בית המשפט, אתה אמרת לי הלוואי שהנכדים שלך ימותו, כיוון שהיא שיקרה –
22 כן. לשאלת בית המשפט במה היא שיקרה - היא עשתה פרובוקציה. היא שיקרה בכל
23 דבר, שקר וכזב, כל מה שהיא אומרת, אם תשים לב לבית המשפט היא הגישה תביעות
24 לבית המשפט כל מילה שלה שקר, הוא לא נתן כסף, כל המשק שלי. לא בגלל זה אמרתי
25 הלוואי שהנכדים שלך ימותו אלא בגלל מיליון סיבות. בהמשך הדיבור בינינו היא אמרה
26 לי למה הנכדים שלי, שהנכדים שלך ימותו.

27 לשאלת בית המשפט האם נכון ששומעים את המעוררת אומרת בהקלטה "אל תיגע בי
28 אל תיגע בי" – יכול להיות, אבל אני צעקתי שאני לא נוגע בה. היא עושה פרובוקציה. היא
29 באה עם ההקלטה והיא הגבירה את הקול של הרדיו שלה בזמן שאני שומע טלוויזיה, אני
30 מבקש ממנה להנמיך.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

- 1 לשאלת בית המשפט, האם אתה נגעת בה במסגרת אותן צעקות, באותו זמן נגעת בה בכתף
2 או באיבר אחר בגוף ודחפת אותה לעבר הקיר – לא נגעת בה מעולם. היא משקרת. בבית
3 המשפט לענייני משפחה אמרתי שאני מוכן להיבדק בפוליגרף ולך אני אומר שאני מוכן
4 להיבדק, אם חשבתי לגעת בה, לא רק שלא נגעתי, אם חשבתי לגעת בה אז אני אשם.
- 5 לשאלת בית המשפט, האם אתה טוען למעשה שהגברת באה מלכתחילה לטמון לך פח –
6 בהחלט. אנחנו ילדים? חוץ מזה, הבתים מה שהיא מדברת ישבו שם הבת שלה והחתן
7 והיא שלחה אותו לשבור לי שתי צלעות. הבת יש פולשת בבית השני.
- 8 לשאלת בית המשפט, האם יש דרך להפריד כוחות ביניכם בתוך יחידת הדיור שאתם גרים
9 בה – לפי דעתי לא. אבל יש אפשרות אחרת, אם היא טוענת, קודם כל הבית השני לא
10 שייך לבת שלה, הבת פלשה והחתן אותו חתן שהיא שלחה אותו לשבור לי את העצמות,
11 הוא פלש. אני מנסה דרך בתי משפט.
- 12 לשאלת בית המשפט מתי הגברת חזרה לגור בבית – הגברת לא גרה בבית. אף פעם לא
13 גרה בבית. היא תמיד גרה שם בבית השני שלנו של המשק שלנו.
- 14 לשאלת בית המשפט ב-17.9 היא גרה יחד עם בתה – לא. היא גרה יחד עם הבת שלה
15 חודש ימים בערך לפני 17.9, מה שהיא דאגה בזמנו ללכת לרוקן את כל החשבונות ולעשות
16 לי חובות בבנק. זה גם אלימות.
- 17 לשאלת בית המשפט איפה הגברת ישנה ב-16.9 בלילה – לא זוכר.
- 18 לשאלת בית המשפט האם אתם מתגוררים שניכם תחת קורת גג אחת באותה יחידת דיור
19 – לאחר ה-17.9 שאני קיבלתי מכתב אתה מתבקש להיות הומלס, עד אותו הרגע היינו
20 גרים ביחד. לאחר שביטלו לי את הצו המשטרתי חזרתי. אני בן 70, עוסק במשק. היא לא
21 הייתה בבית. אתמול בלילה היא ישנה אצל הבת, שלשום אני לא זוכר אבל כן גם שלשום
22 אצל הבת.
- 23 לשאלת בית המשפט אחרי האירוע הזה היו ערבים שהיא ישנה בבית – כן. פעם בחודש
24 היא באה כמו בית מלון, החליפה את דלת הכניסה עם מנעול שלה, היא באה, פותחת,
25 הולכת בפנים, ואני לא יודע מה היא עושה שם. היא יוצאת באמצע הלילה. למה זה לא
26 נחשב אלימות? היא לא נגעה בי אבל היא שלחה את החתן שישבור לי את העצמות".
19. ב"כ המערערת הוסיף וטען, כי בית משפט קמא התעלם בהחלטתו ממסרון מאיים כהגדרתו
ששלח המשיב למערערת וכן מפתק שתלה המשיב על המקרר ועליו המשפט "אני לא אתן
לזונה ליהנות"; מדובר בהתרחשויות שארעו לפני 17.9.20. לשאלת בית המשפט, המערערת
יודעת מתי נתלה הפתק אך לא מתי נרשם.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

20. ב"כ המשיב הוסיף וטען כי הטענות לאלימות ומסוכנות מצד המשיב הן שקריות ומומצאות. לעניין הפתק טען כי מדובר בפתק משנת 2011 (התאריך המוטבע עליו), ולא ניתן לדעת כלפי מי כוון, אולם הודה כי מדובר כנראה בכתב ידו של המשיב. לגבי המסרון טען כי לא כוון למערערת אלא לחתנה, אשר היה בינו לבין המשיב אירוע אלים. כן טען כי המערערת לא ערערה על שתי החלטות לביטול צווים משטריים ומכל זה עולה כי המשיב איננו מסוכן ואין איום ממנו כלפי המערערת. גם הדוח הרפואי מבית החולים, מייד לאחר האירוע ביום 17.9.20 מושא הערעור, לא תומך בגרסת המערערת עת מצויין שם מפיה, "קיבלה מכה לכתף ייתכן דחיפה", ובבדיקתה ללא סימני חבלה, רגישות. כן ציין שאין מצד המערערת פחד מפני המשיב מאחר שהיא ישנה בבית לאחר האירוע הנדון, באה והולכת.

10

11

דיון והכרעה

21. אקדים ואומר כי שוכנעתי לדחות הערעור, וזאת לאחר בדיקת טענות הצדדים בזהירות רבה, כפי שאפרט להלן.

22. טענות המערערת מופנות ברובן כלפי ממצאי עובדה ומהימנות שקבע בית משפט קמא, לאחר שבחן את מכלול הראיות בתיק, והתרשם באופן בלתי אמצעי מהצדדים, המוכרים לו מתביעה רכושית המתנהלת ביניהם (אליה נתייחס להלן) ומתיק צו הגנה נוסף שדן בעניינם ביום 4.12.19 (ה"ט 68976-11-19), אליו נתייחס ביתר הרחבה להלן.

כלל ידוע הוא כי ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בקביעות עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית, אלא בנסיבות חריגות [ראו למשל – ע"א 3354/18 פלונית ואח' נ' פלונית, פסקה 19 (23.3.20)].

יחד עם זאת ולנוכח רגישות העניין תוך הדגשת טענת המערערת כי הדקה ה-35 המוקלטת של האירוע, המלמדת לכאורה על אלימות המשיב ומסוכנותו כלפי המערערת, "נשמטה" מפסק דינו של השופט קמא (לא היתה התייחסות מפורטת ומפורשת לגביה בפסק הדין), החלטתי באופן חריג לשמוע בעצמי הצדדים תחת אזהרה ולקבל גרסתם לאירוע בדקה זאת.

עשיתי כן לאחר שהודעתי לצדדים מראש בהחלטה מיום 21.10.20 (יום לפני הדיון בערעור)
כ:

"במסגרת הדיון מחר, אבקש כי כל צד – הן המערערת והן המשיב – יתאר ויתמלל תחת אזהרה את שנשמע בדקה ה-35 להקלטה ויתאר את ההקשר למפגש שהתרחש ביניהם ביום 17.9.20".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

1 אציין כי נהגתי בדרך זאת לשם הזהירות ורגישות העניין, ומכח סמכותי לפי סעיף 9 לחוק
2 בתי המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995, על פיו:

3 **"לבית משפט הדן בערעור על פסק דין או החלטה של בית משפט**
4 **לענייני משפחה, יהיו הסמכויות הנתונות, לפי חוק זה, לבית המשפט**
5 **לענייני משפחה, לרבות שמיעת עדויות או הבאת ראיות נוספות, אם**
6 **הוא סבור שהדבר דרוש לבירור הערעור".**

7 23. טרם שאתייחס לישיבת הערעור ביום 22.10.20 בה שמעתי את גרסת הצדדים לדקה ה-35
8 בהקלטה, אותה שמעתי בעצמי מספר פעמים, אתייחס בקצרה לרקע האישי והמשפטי
9 שבין הצדדים, עד לאירוע מיום 17.9.20 נשוא הערעור.

10 24. הצדדים חיו כבני זוג במשך כ-26 שנים, משנת 1993 ועד לשנת 2019 עד פרוץ סכסוך או
11 סכסוך רכושי ביניהם, בנוגע למשק בו התגוררו בשנות החיים המשותפים.

12 לשני הצדדים קשר נישואין קודם ממנו יש להם ילדים בגירים ונכדים.

13 בשנת 2019 פרץ כאמור סכסוך בין הצדדים. כאמור המשיב הוא כבן 70 שנים והמערערת
14 כבת 64 שנים.

15 ביום 15.7.2019 הגיש המשיב נגד המערערת בקשה לשוב סכסוך בבית משפט לענייני
16 משפחה בחדרה (י"ס 37417-07-19) שלא צלח והסתיים.

17 במסגרת תיק ישוב הסכסוך הגיש המשיב לבית המשפט בקשה לשמירה על המצב הקיים,
18 לרבות אי פינוי מהבית במשק (זאת לנוכח העובדה כי המערערת שלחה לו ביום 8.7.19
19 מכתב, ובו דרישת פינוי מהבית ומהמשק).

20 ביום 29.7.19 נתן בית המשפט בתיק ישוב הסכסוך (כב' השופט טל פפרני) החלטה כדלקמן:

21 **"לאחר עיון בבקשה ובתגובה, נוכח תקופת החיים המשותפים, גילו**
22 **של המבקש, וכל יתר הנתונים בתיק, ניתן בזאת צו ארעי לפיו נאסר**
23 **על המשיבה לפנות את המבקש מבית המגורים במשק...."**

24 ביום 11.12.2019 הגיש המשיב תביעה נגד המשיבה בבית משפט לענייני משפחה בחדרה
25 (תלה"מ 30637-12-19) בה הגדיר עצמו כידוע בציבור של המערערת, וביקש להצהיר כי הוא
26 זכאי למחצית זכויות המקרקעין או מחצית משווי הזכויות של המשק, וכל הזכויות הנלוות
27 אליו, לרבות הבנוי והנטוע.

28 25. בחודש נובמבר 2019 הורחק המשיב מהמשק לחמישה ימים על פי החלטת קצין משטרה
29 עקב תלונה של המערערת כנגדו במשטרה המלמדת לכאורה על מסוכנות הנשקפת ממנו
30 כלפיה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

המשיב פנה בערר נגד החלטה זאת לבית משפט השלום בחדרה (ע"ק 64567-11-19), וצו זה בוטל בהחלטת בית המשפט (כב' השופטת הדסה אסיף) מיום 28.11.19, שציינה בהחלטתה, בין היתר, כי:

"...שלישית, הן מעדות המתלוננת והן מעדות החשוד עולה שהגשת התלונה היא פרק בסכסוך רכושי שיש בין הצדדים, ככל הנראה אודות הזכויות בבית. טוב היתה עושה המשטרה אם לא היתה נוטלת חלק באותו סכסוך ועל כל פנים, משבאו הדברים בפני, אני מורה על ביטול ההגבלות שהוטלו על המבקש".

ביום 4.12.2019 נדונה במעמד הצדדים בקשה לצו הגנה שהגישה המערערת נגד המשיב ביום 28.11.19 בבית משפט לענייני משפחה בחדרה (ה"ט 68976-11-19 בפני כב' השופט פפרני).

בבקשה זו טענה המערערת בין היתר, כי היא פוחדת מהמשיב, שאיים עליה לא פעם כיוון שאין לו מה להפסיד בחיים, והחיים שלו הסתיימו.

בית המשפט שם דחה את הבקשה לצו הגנה תוך חיוב המערערת בהוצאות בשיעור של 3500 ₪, תוך שציין כדלקמן:

"...דווקא חלוף הזמן מאז האירועים הנטענים מחזקים את גרסתו של המשיב לפיה הוא אינו מסכן את המבקשת בדרך כלשהיא, וכי מדובר בבקשה שתכליתה בשגת יתרון דיוני במסגרת ההליך הרכושי שבין הצדדים. נקבע בעבר בפסיקה כי במקרים שבהם מצויים בני זוג בהליכי גירושין, יכול ובבית תשרור אורה מתוחה ואין בכך להביא באופן 'אוטומטי' להרחקתו של מי מהצדדים מבית המגורים, קל וחומר כאשר במקרה זה מדובר בצדדים אשר חיים יחד מספר רב מאוד של שנים וברקע הליכים נוספים שעניינם זכויות במקרקעין שבמריבה.

לא מצאתי כי עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל ולהוכיח קיומה של עילה בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה".

על החלטה זאת לא הוגש ערעור על ידי המערערת.

בחודש ספטמבר 2020 שוב הורחק המשיב מהמשק לחמישה עשר ימים על פי החלטת קצין משטרה, שבאה בעקבות תלונה נוספת של המערערת נגד המשיב במשטרה (יצוין כי עסקינן בתלונה המערערת נגד המשיב בעקבות האירוע נשוא הערעור דנן מיום 17.9.20). המשיב הגיש ערר נגד החלטה זאת (ע"ק 46860-09-20 בבית משפט השלום בחדרה), ועררו התקבל.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

בהחלטתו בערר מיום 22.9.20 ציין בית המשפט (כב' השופט משה גינות), בין היתר, כדלקמן:

"בסוף שנת 2019 החלו להתגלע סכסוכים בין המבקש לבין בת-זוגו. בת הזוג פנתה מספר פעמים למשטרה והוציאה כנגד המבקש צו הרחקה בתיק מספר 19-11-68976. בית משפט לענייני משפחה בחדרה, דחה את בקשתה למתן צו הגנה, וקבע כי המבקש אינו מסכן את המבקשת בדרך כלשהי וכי מדובר בבקשה שמטרתה השגת יתרון דיוני במסגרת ההליך הרכושי אשר מתנהל בין הצדדים.

ביום 28/11/19 ניתנה שוב החלטה לטובת המבקש.

לאחר ששמעתי את המבקש באריכות רבה והן את תשובת נציג המשטרה, החלטתי לבטל את החלטתו של קצין המשטרה שניתנה ביום 19/9/20 ולהתיר למבקש לחזור לביתו במושב ... משק מספר ..., בבית החיצוני".

28. מצב דברים זה הוביל לטענת המשיב בפני (סעיף 1 לעיקרי טיעון) כי עסקינן במערערת שהינה מתלוננת סדרתית נגד המשיב בתלונות כזב, וכך עושה לפני דיוני בית המשפט בתביעה הרכושית שביניהם. זאת במטרה להוציאו מהבית, לאחר שניתן ביום 29.7.19 על ידי בית משפט קמא, צו המונע את פינוי המשיב מהבית (ראו סעיף 24 לעיל).

29. **במצב דברים זה, ולנוכח קביעותיו העובדתיות השזורות בקביעות מהימנות של השופט קמא בפסק דינו, בחנתי ערעור זה בזהירות.**

מחד גיסא – עסקינן במערערת הטוענת למעשה אלימות של המשיב כנגדה, והיותה חוששת לחייה;

מאידך גיסא – עסקינן בבני זוג המנהלים ביניהם תביעה רכושית בנוגע לזכויות במשק, ומטבע הדברים יש לחשוש מ"מניעים זרים" המלווים את הבקשה לצו הגנה. נדגיש כי המערערת נכנסה למפגש עם המשיב ביום 17.9.20 עם מכשיר הקלטה דרוך ומוכן, דבר המלמד, כך לגרסת המשיב, על כך שהתכוונה מלכתחילה לנקוט כנגדו בגישה מניפולטיבית ולטמון לו פח (עמ' 4 לפרו' ישיבת יום 22.10.20 שו' 34-35; עמ' 5 לפרו' שו' 5).

30. כעת נעבור לבחון את הדקה ה-35 ואילך של ההקלטה, אליה כאמור לא התייחס השופט קמא בפסק דינו בצורה ברורה, וגם על כך הלינה המערערת בערעורה.

גרסת הצדדים בנדון צוטטה בהרחבה בסעיפים 17-18 לעיל.

בחינה זהירה של הדברים, תוך היעזרות בתעודת חדר מיון של בית החולים הלל יפה אליו פנתה המערערת לאחר האירוע, שכנעה אותי שגרסתו של המשיב, כי לא נגע פיזית

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

1 במערערת במהלך האירוע, מהימנה יותר. בדיוק כפי שהתרשם והשתכנע גם בית המשפט
2 קמא, כשקבע שלא עלה בידי המבקשת (המערערת דנן) להראות עילה לצו הגנה או לצו
3 הטרדה מאיימת (סעיף 16 לפסק הדין).

4 31. המערערת נכנסה למפגש עם המשיב ביום 17.9.20 ביוזמתה כשהיא מצוידת במכשיר
5 הקלטה דרוך ומוכן (למרות שבמהלך ההקלטה באחד מקטעי השיחה עם המשיב, הכחישה
6 כי מבצעת הקלטה של השיחה הזאת ביניהם);

7 שמיעת הקלטת האירוע מתחילתו ועד סופו (ולא רק את הדקה ה-35 ואילך), ואנוכי שמעתי
8 את כל הקלטת האירוע כפי שעשה כן השופט קמא, מוביל למסקנה, עליה עמד אף השופט
9 קמא בפסק הדין כדלקמן:

10 "להתרשמותי, לאחר ששמעתי את חקירות הצדדים, האזנתי
11 להקלטת האירוע, ועיינתי בתיק המשטרה, מדובר באירוע [ויכוח
12 בטונים גבוהים], שנגרם, בעיקר, עקב תרומתה המשמעותית של
13 המבקשת, וכתוצאה מאופן התנהגותה" (ציטוט סעיף 22 לפסק הדין).

14 כך כאמור התרשם השופט קמא, לאחר שאף פירט בפסק הדין (בסעיף 20) את פרטי האירוע
15 לכל אורכו, כעולה מההקלטה שהיתה בידיו. הקלטה זאת אף אנוכי שמעתי כאמור, ואין
16 לי הערות או סייגים מהתיאור העובדתי של השופט קמא בפסק הדין;

17 חילופי הדברים בין הצדדים בדקה ה-35 ואילך אינם נעימים ואף צורמים, אך הם על רקע
18 המתרחשות ביניהם הנובעת בעיקר מהסכסוך הרכושי ביניהם עליו עמדנו לעיל. בכל מקרה,
19 וכעולה מהקלטת האירוע, המערערת "לא טמנה ידה בצלחת" ולא חסכה אף היא את שבת
20 לשונה מהמשיב בכל הקשור "לאיחולים" הקשורים לנכדי הצדדים (ראו סעיף 17 לעיל);

21 בכל הקשור לטענת המערערת כי המשיב אחז בה בחוזקה בכתף והטיחה אל עבר הקיר תוך
22 שהיא צועקת לעברו "אל תיגע בי אל תיגע בי", ציין המערער, כי צעק לעברה "אני לא נוגע
23 בדך" (ראו סעיף 18 לעיל).

24 שמיעת ההקלטה בנקודה זאת תומכת בגרסת המשיב כי צעק/צרח לעברה "אני לא נוגע
25 בדך", "אל תגידי שאני נוגע בדך". המשיב ציין כי צעק זאת לעברה כי הבין כי היא עושה נגדו
26 פרובוקציה במטרה להפילו בפח שטמנה לו (ראה גרסתו המלאה בסעיף 18 לעיל).

27 אף המערערת הודתה בפני כי בהקלטה אכן שומעים את המשיב צועק "אני לא נוגע בדך",
28 אך טוענת כי זה לא נכון (ראו סעיף 17 לעיל);

29 האירוע ביום 17.9.20 התרחש בשעה 10:30 לערך, כעולה מהבקשה לצו הגנה כפי שהוגשה
30 בבית משפט קמא. המערערת הגיעה לחדר המיון של בית החולים הלל יפה באותו יום,
31 17.9.20, בשעה 12:15, כפי שרשום בתעודת חדר מיון. היינו זמן קצר לאחר האירוע.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

1 התלונה העיקרית של המערערת בבית החולים היתה "חולשה", ובהמשך צויין כי "לדבריה
2 קיבלה מכה לכתף כעת אינה כאובה בכתף, ללא הפרעת תנועה".

3 עוד נרשם כי "נראית טוב, נינוחה, יציבה, ע"ש ללא סימני חבלה... כתף שמאל – ללא
4 סימני חבלה. ללא רגישות במישוש".

5 לסיכום – הבדיקה הרפואית שבוצעה לתובעת כשעה וחצי לאחר האירוע הנטען, אינה
6 תומכת בכל חבלה גופנית, אפילו לא רגישות, כתוצאה מאחיזה בכתף והטחה לעבר הקיר,
7 כגרסת המערערת. אף לא ניכרה כל התרגשות מיוחדת אצל המערערת בעת פנייתה לחדר
8 המיון ("נינוחה").

9 במילים אחרות - תעודת חדר המיון תומכת לכאורה בגרסת המשיב, כי במהלך האירוע
10 לא היה כל מגע פיזי בינו לבין המערערת, ובוודאי שלא אחז בכתפה והטיחה לעבר הקיר,
11 כגרסת המערערת.

12 32. במצב דברים זה גרסתו של המשיב, הן בעיקרי הטיעון מטעמו והן בגרסתו בפני, כי
13 המערערת עשתה באירוע הנדון פרובוקציה, תוך טמינת פח למשיב אינה "קלוטה מן
14 האויר".

15 המערערת נכנסה לאירוע הנ"ל עם מכשיר הקלטה מוכן, התגרתה במשיב (הגבירה את
16 הקול של הרדיו במכוון הגם שהוא צפה באותה עת טלויזיה תוך שהוא מבקש ממנה להנמיך
17 את הווליום) במטרה להיכנס לעימות, ואף גרמה לו להרים קולו כנגדה. **יחד עם זאת**
18 **שוכנעתי כי המשיב לא נגע במערערת ולא נקט כנגדה בכל אלימות פיזית.**

19 חיזוק לכך מצאתי בחזרת המערערת לגור בבית לאחר האירוע מיום 17.9.20 (כבר ביום
20 24.9.20, ראו גרסתה בפני המצוטטת בסעיף 17 לעיל). ככל שאכן המערערת הרגישה,
21 ומרגישה, מאויימת על ידי המשיב עד כדי סכנת חיים לכאורית, יש לתמוה הכיצד הסכינה
22 לחזור למגורים משותפים עימו באותו בית ולא המתינה לתוצאות הערעור, שהתברר מטבע
23 הדברים תוך זמן קצר יחסית!! הרי למערערת היתה אלטרנטיבה למגורים לזמן קצר בבית
24 הנוסף במשק בה גרה בתה (בו אף שוהה מידי פעם, כעולה מעדותם של הצדדים עצמם –
25 ראו סעיפים 17-18 לעיל). מכאן לכאורה, כי המערערת לא באמת הרגישה מאויימת
26 מהמערער, כגרסתו הוא, כפי שהציגה גם במסגרת ערעור זה.

27 אכן באותו אירוע המשיב הרים את קולו אל עבר המערערת, אך כפי שגם הוזכר בפסק הדין
28 (בסעיף 17) נקבע לא אחת בפסיקה, כי:

29 "לא כל ויכוח בין בני זוג המצויים בסכסוך, וגם לא כזה המגיע לטונים
30 גבוהים, ואף צעקות וקללות, יש בו בכדי להביא 'אוטומטית'
31 להרחקתו של אדם מביתו. קל וחומר במקרה דנן, שעה שמדובר בבני

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

1 זוג מבוגרים...יחסית, ובעת משבר הקורונה, אשר ממילא מעמיד
2 בסיכון אזרחיים בגיל השלישי".

3 אוסף עוד נקודה שהטרידה אותי. 33.

4 טענה המערערת כי קיבלה ביום 14.9.20 מסרון מאיים מהמשיב (שלגרסתו כלל לא כוון
5 אליה אלא לחתנה), אך לא הגישה בגינו תלונה למשטרה (התייחסתי לנקודה בהרחבה
6 בסעיף 34 להלן).

7 כשנשאלה המערערת בחקירתה בבית משפט קמא, מדוע לא הגישה בגין מסרון זה תלונה
8 במשטרה, השיבה:

9 "אני אסביר. כי בית המשפט והמשטרה נתנו לי להבין שאיומים
10 זה לא עילה אלא צריך להיות מכות, ואיומים ברצח. לא היה פה
11 איום ברצח" (עמ' 8 לפרו' קמא שו' 26-27).

12 היינו עובר לאירוע מיום 17.9.20 (נשוא הערעור דנן) סברה המערערת, כי תצליח לקבל צו
13 (הגנה או הטרדה מאיימת) נגד המשיב, רק אם תוכיח מכות ואיומים ברצח.

14 במצב דברים זה קיים חשש לכאורי כי כשהמערערת נכנסה עם מכשיר ההקלטה למפגש
15 עם המשיב ביום 17.9.20 (יום האירוע), רצתה להשיג "בכל מחיר" ראיות למכות מצידו של
16 המבקש כנגדה ואיומים ברצח מצידו כלפיה.

17 את "ראיות" המכות סברה המערערת כי השיגה לכאורה כשצעקה "אל תגע בי אל תגע בי",
18 הגם שהמשיב צועק לעבר "אני לא נוגע בך אל תגידי שאני נוגע בך", ולאחר מכן כשהאשימה
19 אותו שאחז בכתפה (השמאלית) והטיח אותה בקיר, עובדות שלא הוכחו כלל ועיקר (ועמדנו
20 על כך לעיל).

21 את ה"איומים" ברצח רצתה המערערת להשיג לכאורה כשאמרה לאחר שיצאה מהבית
22 "אמאלה הוא מנסה להרוג אותי", אמירה שכוונה בעיקר "לאוזני" מכשיר ההקלטה, שכן
23 כבר לא היתה נתונה לסכנה מצד המשיב שהרי כבר יצאה מהבית.

24 כאמור נקודות אלה הטרידו אותי, ובמידה מסויימת חיזקו את גרסת המשיב כי המערערת
25 נכנסה לבית ביום הארוע במטרה להכשילו ולהשיג את הוצאתו מהבית באמצעות צו הגנה
26 ו/או הטרדה מאיימת (מה שלא הצליחה להשיג עד כה, לנוכח הצו המונע את פינוי המשיב
27 מהבית, כמפורט בסעיף 24 לעיל).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

34. טרם סיום אתייחס לשתי נקודות שהעלתה המערערת בערעורה, אליהם לא התייחס
השופט קמא בפסק הדין:
- א. מסרון מאיים לכאורה מיום 14.9.20 אותו שלח המשיב למערערת (להלן: **"המסרון"**).
- ב. פתק שהוצמד למקרר על גבי חשבונית רכישה של מוצר/ים מחודש אוקטובר 2011, ובו נרשם: **"אין לי כל כוונה לתת לזונה להנות"** (להלן: **"הפתק"**).
- ג. באשר למסרון – המשיב ציין בחקירתו בבית משפט קמא כי דיבר במסרון על החתן של המערערת ממנו הוא מפחד, שכן הכה אותו ושבר לו את הלסת. לכן שלח המסרון, שכוון לחתן, אל המערערת. גם לא היה לו את מספר הנייד של החתן בשביל לשלוח אליו המסרון במישרין (עמ' 14 לפרו' קמא שו' 28-6).
- באשר לפתק – המשיב לא נשאל עליו כלל בחקירתו בבית משפט קמא.
- ד. בפני חזר ב"כ המשיב על הגרסה כי המסרון כלל לא כוון למשיבה אלא לחתנה, והמערערת הבינה זאת. אחרת היתה מגישה תלונה במשטרה נגד המשיב בגין אותו מסרון כבר ביום 14.9.20, ולא עשתה כן.
- באשר לפתק, טען ב"כ המשיב, כי עסקינן בפתק משנת 2011 שכלל שלא קשור למערערת.
- לעומתו ב"כ המערערת ציין בפני לגבי הפתק, כי המערערת אינה יודעת מתי נרשם הפתק, אלא כי נתלה על המקרר סמוך למסרון מיום 14.9.20 (גרסה דומה מסרה המערערת בחקירתה בבית משפט קמא, עמ' 8 לפרו' שו' 36-28).
35. לאחר בחינת הדברים שוכנעתי כדלקמן:
- א. עיון מדוקדק בלשונו של המסרון מלמד כי אכן עוסק, רובו ככולו, בחתנה של המערערת ולא בה עצמה. גם **"מתנת החג"** המדוברת, הוא אותו חתן, אותו מכנה המשיב **"השלוכי העבריין אלים..."**. היינו **"מתנת החג"** של המערערת הוא החתן.
- נראה הלשון במלואה:
- "...חוץ מזה הבטחתי לך מתנת חג. אז קבלי אותו השלוכי העבריין..."**
- שוכנעתי כי גם המערערת הבינה כך, אחרת היתה מגישה גם בגין המסרון תלונה במשטרה, אך לא עשתה כן. נשאלה על כך המערערת בחקירתה בבית משפט קמא והשיבה:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

1 "אני אסביר. כי בית המשפט והמשטרה נתנו לי להבין
2 שאיומים זה לא עילה אלא צריך להיות מכות, ואיומים
3 ברצח. לא היה פה איום ברצח" (עמ' 8 לפרו' קמא שו' 26-27).

4 לא שוכנעתי מתשובתה זאת של המערערת. אולי כך הסיקה המערערת מנסיונה
5 מההליכים המשפטיים שהיו בינה ובין המשיב (במסגרתם בוטלו שתי החלטות
6 קצין משטרה ונדחה בקשה לצו הגנה כמפורט לעיל), אך לא נראה לי כי כך נאמר
7 לה, או אף נרמז לה, על ידי המשטרה או בית המשפט. ההסבר היותר סביר הוא,
8 כי היא הבינה שהמסרון לא כוון אליה אלא לחתן שלה, שלטענת המשיב היכחו
9 נמרצות.

10 ב. באשר לפתק – יש לי ספק אם עסקינן בפתק "טרי" (היינו שנרשם בימים שקדמו
11 ליום הארוע דן – 17.9.20), לאור העובדה כי נרשם על חשבונית רכישה של מוצר
12 מחודש אוקטובר 2011.

13 המערערת גם לא ידעה לומר מתי נרשם הפתק, אלא כי נתלה על המקרר מספר
14 ימים לפני הארוע. גם בקשר לעובדה נטענת זאת נותר בי ספק במהימנותה, לנוכח
15 תיאור הדברים לעיל הנוגע למהימנות המערערת בכל הקשור לאירוע הנדון.

16 בכל אופן, לא הוכח כי הפתק כוון למערערת ו/או מה בדיוק האיום שבו.
17 המשיב כלל לא נחקר על אודות הפתק בחקירתו הנגדית, ולא נשללה גרסתו כי
18 אינו רלוונטי כלל לאירוע מיום 17.9.20, וכלל לא כוון למערערת.

19

20 סוף דבר

21 36. לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששוכנעתי כי גם הדקה ה-35 ואילך להקלטה אינה תומכת
22 בגרסת המערערת, לא ראיתי להתערב ביתר הקביעות העובדתיות השזורות בקביעות
23 מהימנות של השופט קמא בפסק הדין, תוך התבססות על פסיקה קיימת.

24 בנדון אני גם מסכים עם התרשמות השופט קמא בסעיף 23 לפסק הדין, כדלקמן:

25 "לא ניתן להתעלם מהעובדה כי בין הצדדים הליכים משמעותיים
26 נוספים, כולל טענות ביחס לזכויות במשק בו מתגוררים הצדדים,
27 כאשר להתרשמותי מדובר בחלק בלתי נפרד מהסכסוך, לרבות
28 ההליך הנוכחי... במקרה זה, לנוכח הצטברות העובדות ברקע, דומני
29 כי מדובר בנתונים משמעותיים אשר יש להביאם בחשבון".

30

31 37. בהינתן כל אלה אני מורה על דחיית הערעור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 15242-10-20 פלונית נ' אלמוני

1 38. המערערת תישא בהוצאות המשיב בערעור זה בשיעור של 4000 ₪ שישולמו תוך 30 ימים
2 מיום מתן פסק הדין, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין החל מיום מתן
3 פסק הדין ועד ליום התשלום המלא בפועל.

4

5 המזכירות תעביר פסק דין זה לצדדים.

6

7 פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

8

9

10

11

12 ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

13

חננאל שרעבי, שופט

14

15